

POEZIA TOAMNEI

Gustavo El

Afară-i frig,și-o pătură-și așterne
Bătrâna toamnă,pe poteci
Cu vânt,din pomi începe-a cerne
Întreg frunzișul,lăsând doar ramuri seci

În timp de basm,decoruri arămii
Privesc pe geamul casei mele
Și printre norii străvezii
Se mai zăresc câteva stele

Sunt stele ce-au rămas în urmă
Pentru-a veghea de sus din ceruri
Pe om,ce gânduri își adună
Pentru-a descrie-ntregi decoruri

Vorbește despre-a treia doamnă
Poetu' nostru-n ceas târziu
Și-ncearcă-n versuri de o-ndeamnă
Să plece,făr-a fi zavrațiu.

13.11.2015